



Bij deze foto van een boomarter staat in het vorige nummer een verkeerde foto-graaf. Het moet zijn: Foto: Dick Klees

van bijvoorbeeld de Veldwerkgroep van de VZZ. Als je nu op de website van de VZZ (www.vzz.nl) kijkt, zie je ook dat het pakket van initiatieven van NOZOS een duidelijke link legt tussen de landelijke en de regionale activiteiten. De landelijke braakbalpluizerij heeft een verdieping in Noord-Holland en het vangen van muizen en vleermuizen krijgt een invulling op mooie locaties in deze provincie. Samenwerking tussen landelijk werkende werkgroepen en de provinciale mensen krijgt goed vorm door de cursus boommarters inventariseren, die de Boomarterwerkgroep geeft in samenwerking met de NOZOS. Alles bij elkaar dus een geval van: welke regio volgt?

VZZ-nieuws

Van bestuur en bureau

• Afscheid directeur

Na tien jaar aan het hoofd van het VZZ-bureau te hebben gestaan, is het tijd voor iets nieuws. In samenspraak met het bestuur treedt Dennis Wansink terug als directeur van de VZZ. Het bestuur gaat op zoek naar een adequate opvolger. Dennis Wansink blijft als medewerker van de VZZ beschikbaar. Tot zijn vervanging geregeld is neemt hij in samenspraak met het bestuur de functie van directeur waar.

• VZZ: een actieve club

Er zijn veel VZZ activiteiten rond zoogdieren in het land. We zijn gewend aan een uitgebreid programma

• VZZ: blijvend een kleintje?

In december 2005 heeft de VARA voor de 14e keer de uitslag op de graadmeter van de diverse natuurverenigingen bekend gemaakt. Hier is de VZZ op een bescheiden 60e plaats te vinden, met 2423 leden. Dit is twee plaatsen lager dan vorig jaar toen de VZZ met 2478 leden op de 58e plaats stond; dus een lichte achteruitgang. De achteruitgang wordt deels goed gemaakt door de enorme sprong vanuit het niets naar de 38e plaats (9130 leden) van de Wildzoekers, de jeugdclub waarin de VZZ nauw samenwerkt met o.a. Vogelbescherming, Vlinderstichting, Natuurmonumenten, Jeugdbonden en SOVON. Dit onverwachte succes is bemoedigend voor de toekomst.

Maar dit neemt niet weg dat het gewenst is en er dus actie nodig is om de VZZ te laten klimmen. Groei is geen doel op zich maar nodig om de studie en bescherming van zoogdieren steeds weer vorm te kunnen geven; een nooit eindigende taak, maar ook een nooit eindigende hobby. Daar kunnen alle leden hun steentje aan bijdragen. Er zijn veel originele manieren te benutten om je vriend, je buurman, de onbekende deelnemende juffrouw aan een vleermuisexcursie, of de man achter je in de rij bij C1000, die een vraag stelt over het vleermuis T-shirt of de zoon van je collega lid te maken van de zoogdiervereniging van Nederland: de VZZ.

• VZZ: in voor samenwerking

Het bestuur zoekt naar mogelijkheden voor samenwerking op velerlei gebied. Doel is om de zoogdieren te bestuderen en te beschermen vanuit een meer integraal en maatschappelijk breed verankerde zoogdierbeweging. Een belangrijke samenwerkingsvorm is de Vereniging Onderzoek Flora en Fauna (VOFF). Deze koepel behartigt de belangen van de Particuliere Gegevensbeherende Organisaties (PGO's), zoals VZZ, SOVON, RAVON etc. Zij heeft er o.a. voor gezorgd dat het kabinet geld uittrekt voor landelijk verspreidingsonderzoek en dat, in samenwerking met de Universiteit van Amsterdam, aan de ontsluiting van de databanken via Internet gewerkt wordt. Dit jaar bestaat de VOFF tien jaar en dat wordt gevierd met een themanummer van *De Levende Natuur*.

Ook buiten Nederland ontstaan steeds nauwere contacten. Met The British Mammal Society wordt op dit moment gediscussieerd over standaardisatie van inventarisatietechnieken.

Daarnaast zijn er nog vele andere organisaties in Nederland, die zich op de een of andere wijze bezig houden met zoogdieren. Er zijn verschillen in karakter en in werkwijze. Het is vooral zaak dat deze verschillen elkaar aanvullen en versterken. Als er bij de leden ideeën leven om nuttige en strategische allianties aan te gaan, dan verneemt het bestuur dat graag.



*Hans Bekker
Dennis Wansink*

In memoriam Frank van Ommen

Op 5 oktober 2005 overleed Frank van Ommen. Hiermee is ons wéér een bijzonder lid van het oude vleermuisgilde ontvallen. Een legendarische figuur ging heen. Bij zijn begrafenis op de natuurbegraafplaats te St. Odiliënberg in Midden Limburg gingen zijn pijp en een pakje tabak mee in het graf, voor onderweg... Op zijn graf onder een tamme kastanjeboom in een mooi bosgebied plantten zijn kleindochters bloembolletjes voor het volgende voorjaar. Wij denken, dat Frank zijn uitvaart met goedkeuring zou hebben aanschouwd.

In de jaren zeventig rapporteerde Frank als ambtenaar van het Staatsbosbeheer één van de zeldzame gevallen van gebouwbewonende rosse vleermuizen in het koetshuis van het landgoed Over Holland aan de Vecht. Voordien had hij reeds contacten met de Utrechtse vleermuisonderzoekers Dr. Sluiter en Dr. van Heerdt, die hij als gids op de SBB-terreinen hielp met het ophangen van vleermuiskasten. Hij was tot in zijn tachtigste levensjaar een trouwe metgezel tijdens de jaarlijks terugkerende winterinventarisaties in de provincie Utrecht, waarbij zijn vele relaties en een fabelachtige terreinkennis onmisbaar waren. Hij was tevens de intermediair, die de hekken van de Koninklijke Paleizen in Soestdijk en Drakenstein in de Lage Vuursche voor ons liet opengaan. Frank was in veel opzichten een moeilijk te doorgronden man, wat zich in uitersten voordeed. Vanuit een welhaast onderdanige houding kon hij zich ontpoppen als een uiterst kritische geest. Fantasie en realiteit lagen bij Frank soms in elkaars verlengde. Wat echter vooral



Frank van Ommen met de beide auteurs inventariseren vleermuizen in Fort Honswijk (Utrecht). Foto: Fons Bongers

overblijft, is de herinnering aan een zeer kundige, trouwe gids en fijnzinnige metgezel in de natuur. Een nauwgezette rapporteur, die jaar in jaar uit zorgde voor de verspreiding van de gegevens van de vleermuis-wintertellingen in de provincie Utrecht. Het lijdt geen twijfel dat hij deze nauwgezetheid en kundigheid ook in zijn werk tot uitdrukking kwamen. Het is waarachtig geen toeval dat de Minister van Landbouw hem bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd persoonlijk een Koninklijke onderscheiding op de borst heeft gespeld, ook al beweerde Frank later, dat dit voorval op fantasie berustte . . .

Wij zullen Frank missen als bijzondere leidsman in de natuur.

Aldo Voûte & Zomer Brijn